

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 1 Μαΐου 2026

Προς:

**τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη
την Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων & Αθλητισμού, κα Σοφία Ζαχαράκη
τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, κ. Χρίστο Δήμα
την Υπουργό Τουρισμού, κα Όλγα Κεφαλογιάννη**

**Θέμα: «Θεσμική Υποβάθμιση και Έλλειψη Στρατηγικού Σχεδιασμού για την
ΑΣΤΕΚ – Ζητήματα Στέγασης, Στελέχωσης και Ακαδημαϊκής Αναβάθμισης»**

Επανερχόμαστε, κατόπιν της υπ' αριθμ. 3765/13-3-2024 Ερώτησης, για να επισημάνουμε εκ νέου – και με ακόμη μεγαλύτερη έμφαση – ότι η παρατεταμένη ολιγωρία του Υπουργείου Τουρισμού να δώσει οριστικές και ουσιαστικές λύσεις σε δύο καίρια ζητήματα, αυτό της στέγασης και αυτό της στελέχωσης της Ανώτερης Σχολής Τουριστικής Εκπαίδευσης Κρήτης (ΑΣΤΕΚ), δεν συνιστά απλώς μια διοικητική καθυστέρηση. Συνιστά μια συνειδητή επιλογή αδράνειας, η οποία δυσχεραίνει δραματικά την εύρυθμη λειτουργία της σχολής και λειτουργεί σωρευτικά ως παράγοντας υποβάθμισής της.

Και εδώ τίθεται ένα βασικό ερώτημα πολιτικής συνέπειας: μπορούμε να μιλάμε για «εθνικό προϊόν» τον τουρισμό, όταν η εκπαίδευση που τον στηρίζει αντιμετωπίζεται ως δευτερεύουσα προτεραιότητα;

Η έλλειψη κατάλληλων υποδομών στην ΑΣΤΕΚ δημιουργεί συνθήκες που δεν συνάδουν με καμία έννοια σύγχρονης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Περίπου 300 σπουδαστές καλούνται να φοιτήσουν σε ένα περιβάλλον όπου, λόγω έλλειψης αιθουσών, το ημερήσιο πρόγραμμα μαθημάτων εκτείνεται μέχρι τις 10:00 το βράδυ. Την ίδια στιγμή, τα πρακτικά εργαστήρια μαγειρικής – δηλαδή η καρδιά της εφαρμοσμένης τουριστικής εκπαίδευσης – πραγματοποιούνται σε εγκαταστάσεις τοπικών ξενοδοχείων, αντί σε ιδιόκτητα, σύγχρονα και πλήρως εξοπλισμένα εργαστήρια.

Αυτή η εικόνα δεν είναι απλώς προβληματική. Είναι ενδεικτική της αντίληψης με την οποία αντιμετωπίζεται η τουριστική εκπαίδευση: ως μια λειτουργία που μπορεί να «κουμπώσει» πρόχειρα, αντί να σχεδιαστεί με όρους ποιότητας και προοπτικής.

Την ίδια στιγμή, η αδυναμία της σχολής να καλύψει τις στεγαστικές ανάγκες των σπουδαστών της αποτελεί έναν από τους πιο κρίσιμους παράγοντες διαρροής. Κάθε χρόνο, 20 έως 25 σπουδαστές – οι οποίοι έχουν επιτύχει μέσω Πανελληνίων εξετάσεων και έχουν εγγραφεί κανονικά – δεν παρακολουθούν τελικά τα μαθήματα. Και ο λόγος είναι απολύτως σαφής: το οικονομικό βάρος της στέγασης και της σίτισης. Δεν πρόκειται για «προσωπικές επιλογές» των φοιτητών. Πρόκειται για ένα σύστημα που αποκλείει στην πράξη όσους δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά.

Και αυτό δεν αποτελεί μια γενική εκτίμηση. Είναι μια πραγματικότητα που αποτυπώνεται καθημερινά. Τα ακριβά ενοίκια ή ακόμη και η αδυναμία εύρεσης διαθέσιμων κατοικιών ή δωματίων συνεχίζουν να αποτελούν μείζον πρόβλημα για τις οικογένειες των σπουδαστών που έρχονται στον Άγιο Νικόλαο. Παράπονα εκφράζονται όχι μόνο από τις οικογένειες, αλλά και από τους ίδιους τους σπουδαστές, οι οποίοι καλούνται να διαχειριστούν μια εξαιρετικά πιεστική καθημερινότητα, χωρίς την απαραίτητη στήριξη.

Αυτό δεν είναι απλώς ζήτημα αγοράς κατοικίας. Είναι ζήτημα πρόσβασης στη δημόσια εκπαίδευση. Όταν ένας φοιτητής δεν μπορεί να βρει σπίτι ή να το πληρώσει, τότε στην πράξη αποκλείεται από το δικαίωμα στη φοίτηση.

Υπό αυτό το πρίσμα, το στεγαστικό επίδομα των 1.500 ευρώ, ή των 2.000 ευρώ σε περίπτωση συγκατοίκησης, δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκές. Δεν καλύπτει το σύνολο των σπουδαστών, καθώς υπόκειται σε περιορισμούς του άρθρου 10 του ν. 3220/2004, και σε κάθε περίπτωση δεν ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος ζωής. Συγκεκριμένα, σε μια περίοδο όπου οι τιμές των ενοικίων έχουν εκτοξευθεί, όπου η ακρίβεια πιέζει ασφυκτικά τα νοικοκυριά, όπου ο πληθωρισμός διαβρώνει το διαθέσιμο εισόδημα και το κόστος ζωής αυξάνεται συνεχώς, το συγκεκριμένο ποσό είναι αποκομμένο από την πραγματικότητα. Δεν καλύπτει ούτε κατά προσέγγιση τις ανάγκες στέγασης και σίτισης ενός φοιτητή, πόσο μάλλον όταν συνυπολογιστούν και τα μεταφορικά κόστη, με τα οποία οι σπουδάστες επιβαρύνονται επιπλέον καθώς το ζήτημα του φοιτητικού πάσου – το οποίο θεωρητικά θεσπίστηκε για να ελαφρύνει αυτή την επιβάρυνση – στην πράξη δεν λειτουργεί, καθώς δεν αναγνωρίζεται πάντα από τα μέσα μαζικής μεταφοράς, λόγω της διαφορετικής διοικητικής του προέλευσης. Αναλυτικότερα, ενώ με την ΚΥΑ 1698/2.2.2022 και την χορήγηση φοιτητικού πάσου δόθηκε θεωρητικά η δυνατότητα απαλλαγής των σπουδαστών από την καταβολή κομιστρου στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εντούτοις καθώς το φοιτητικό πάσο εκδίδεται από το Υπουργείο Τουρισμού και όχι από το Υπουργείο Παιδείας, δεν αναγνωρίζεται πάντα από τα ΜΜΜ.

Επομένως, στην πράξη το όποιο παρεχόμενο επίδομα λειτουργεί περισσότερο ως συμβολική παροχή παρά ως ουσιαστικό εργαλείο στήριξης. Και εδώ ανακύπτει ένα ευρύτερο ζήτημα κοινωνικής πολιτικής: μπορούμε να μιλάμε για ενίσχυση των φοιτητών, όταν τα μέτρα που λαμβάνονται δεν λαμβάνουν υπόψη τις πραγματικές οικονομικές συνθήκες;

Αυτή η καθημερινότητα, λοιπόν, που περιγράφεται παραπάνω δεν συνάδει με μια χώρα που επιδιώκει να επενδύσει στο ανθρώπινο δυναμικό του τουρισμού. Αντιθέτως, συντηρεί μια πραγματικότητα όπου η πρόσβαση στη δημόσια εκπαίδευση εξαρτάται από την οικονομική δυνατότητα.

Μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο και δεδομένης της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας που βιώνουν πολλές ελληνικές οικογένειες, καθίσταται αναγκαίο να αναζητηθούν άμεσα εφαρμόσιμες και ρεαλιστικές λύσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, επαναφέρουμε την πρότασή μας για την αξιοποίηση διαθέσιμων εγκαταστάσεων στην ευρύτερη περιοχή της Νεάπολης, προκειμένου να φιλοξενηθούν σπουδαστές που

αδυνατούν να εξασφαλίσουν στέγη στον Άγιο Νικόλαο, λαμβάνοντας υπόψη και τη μικρή απόσταση μεταξύ των δύο περιοχών.

Όπως επισημαίνεται, στη Νεάπολη υπάρχουν κατοικίες που θα μπορούσαν να ενταχθούν σε στοχευμένα προγράμματα ανακαίνισης, με προτεραιότητα για φοιτητική χρήση, ώστε να διατεθούν με λογικές τιμές ενοικίων. Μια τέτοια παρέμβαση δεν αποτελεί απλώς στεγαστική διευκόλυνση. Αποτελεί μια στοχευμένη κοινωνική πολιτική, που μπορεί να αποσυμφορήσει την πίεση στην τοπική αγορά κατοικίας και να διασφαλίσει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τους σπουδαστές.

Παράλληλα, στο πλαίσιο διαλόγου με την τοπική αυτοδιοίκηση και τους εμπλεκόμενους φορείς, μπορεί να εξεταστεί και η αξιοποίηση υφιστάμενων δημόσιων κτιριακών υποδομών, όπως το κτίριο των υφιστάμενων Φυλακών Νεάπολης, μετά τη μετεγκατάστασή τους στο νέο Κατάστημα Κράτησης στις Κουρούνες. Μια τέτοια επιλογή, εφόσον σχεδιαστεί με όρους σύγχρονων προδιαγραφών και αξιοπρέπειας, θα μπορούσε να δώσει ουσιαστική λύση στο πρόβλημα στέγασης.

Το κρίσιμο, ωστόσο, είναι ένα: να υπάρξει πολιτική βούληση. Γιατί λύσεις υπάρχουν. Το ερώτημα είναι αν υπάρχει η πρόθεση να υλοποιηθούν.

Την ίδια στιγμή, και παρά τα επανειλημμένα και τεκμηριωμένα αιτήματα σχεδόν του συνόλου των τοπικών και επαγγελματικών φορέων – του τουριστικού κόσμου της Κρήτης, του Δήμου Αγίου Νικολάου, της Περιφέρειας Κρήτης, του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος Ανατολικής Κρήτης (ΤΕΕ/ΤΑΚ) και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων – για τη δημιουργία ενός σύγχρονου Campus που θα στεγάσει την ΑΣΤΕΚ σε νέες, κατάλληλες εγκαταστάσεις, δεν έχει υπάρξει μέχρι σήμερα καμία ουσιαστική πρόοδος. Και αυτό, παρά το γεγονός ότι πρόκειται για μια πρόταση ώριμη, με κοινωνική αποδοχή, με σαφές αναπτυξιακό αποτύπωμα και με συγκεκριμένες προτάσεις υλοποίησης.

Η δημιουργία ενός τέτοιου Campus – που θα περιλαμβάνει σύγχρονες εκπαιδευτικές υποδομές, εργαστήρια υψηλών προδιαγραφών και φοιτητική εστία – δεν αποτελεί απλώς μια αναβάθμιση κτιριακών εγκαταστάσεων. Αποτελεί μια στρατηγική επένδυση στην ποιότητα της τουριστικής εκπαίδευσης και κατ' επέκταση στο ίδιο το τουριστικό προϊόν της χώρας. Είναι η απάντηση σε μια πραγματική ανάγκη: να εκπαιδεύονται τα μελλοντικά στελέχη του τουρισμού σε ένα περιβάλλον που ανταποκρίνεται στα διεθνή πρότυπα και όχι σε συνθήκες που παραπέμπουν σε πρόχειρες λύσεις.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα, προωθείται η υπογραφή προγραμματικής συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Τουρισμού και του Δήμου Αγίου Νικολάου για την ανάπτυξη νέων κτηριακών εγκαταστάσεων της ΑΣΤΕΚ στην περιοχή «Φουρνιά» στα Λακώνια, σε έκταση που έχει ήδη προταθεί από τον Δήμο, με στόχο τη δημιουργία σύγχρονων υποδομών που θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της τουριστικής εκπαίδευσης. Πρόκειται αναμφίβολα για μια θετική εξέλιξη, η οποία ανταποκρίνεται σε ένα διαχρονικό αίτημα της τοπικής κοινωνίας και των φορέων. Ωστόσο, γεννάται εύλογος προβληματισμός ως προς το κατά πόσο η συγκεκριμένη πρωτοβουλία εντάσσεται σε έναν ολοκληρωμένο στρατηγικό σχεδιασμό ή αποτελεί μια αποσπασματική παρέμβαση. Συγκεκριμένα, το Υπουργείο Τουρισμού, διαθέτει αυτή τη στιγμή έναν συνολικό στρατηγικό σχεδιασμό για τις ΑΣΤΕ και την τουριστική εκπαίδευση εν γένει;

Και αυτό, το τονίζουμε, διότι η δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, όσο αναγκαία και αν είναι, δεν αρκεί από μόνη της για να αναβαθμίσει ουσιαστικά την ΑΣΤΕΚ. Χωρίς επαρκή στελέχωση με μόνιμο και ποιοτικά καταρτισμένο ακαδημαϊκό προσωπικό, χωρίς σύγχρονο υλικοτεχνικό εξοπλισμό, χωρίς οργανωμένα και πλήρως εξοπλισμένα εργαστήρια, χωρίς φοιτητική μέριμνα και ουσιαστικά κίνητρα για τους σπουδαστές – ιδίως σε σχέση με τη στέγαση, τη σίτιση και τη μετακίνηση – υπάρχει σοβαρός κίνδυνος η επένδυση αυτή να μην αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντιθέτως, υπάρχει ορατός κίνδυνος να περιοριστεί σε μια αναβάθμιση «κελύφους», χωρίς αντίστοιχη ενίσχυση του περιεχομένου της εκπαίδευσης.

Με άλλα λόγια, εάν η Πολιτεία δεν αντιμετωπίσει ταυτόχρονα και με συνολικό τρόπο τα διαχρονικά προβλήματα της ΑΣΤΕΚ – τη δραματική υποστελέχωση, την έλλειψη κινήτρων για το εκπαιδευτικό προσωπικό, την ανεπάρκεια της φοιτητικής μέριμνας και την απουσία ενός σαφούς ακαδημαϊκού και θεσμικού πλαισίου – τότε ακόμη και μια θετική πρωτοβουλία, όπως η δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, κινδυνεύει να αποδειχθεί ανεπαρκής και να μην μεταφραστεί σε ουσιαστική αναβάθμιση της τουριστικής εκπαίδευσης.

Ένα εξίσου κρίσιμο και διαχρονικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η σχολή αφορά τη στελέχωσή της με μόνιμο ακαδημαϊκό προσωπικό. Σύμφωνα με το οργανόγραμμα του Υπουργείου Τουρισμού προβλέπονται επτά (7) θέσεις μελών ΔΕΠ. Ωστόσο, η πραγματικότητα απέχει δραματικά από αυτή την πρόβλεψη. Τα προηγούμενα χρόνια

στη σχολή υπηρετούσαν 3 έως 4 μέλη ΔΕΠ, ενώ σήμερα υπηρετεί μόλις ένα. Την ίδια στιγμή, το σύνολο σχεδόν του διδακτικού έργου καλύπτεται από περίπου 20 συμβασιούχους διδάσκοντες οκτάμηνης διάρκειας.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε φυσιολογική ούτε βιώσιμη. Δεν διασφαλίζει συνέχεια, δεν διασφαλίζει ακαδημαϊκή συγκρότηση, δεν διασφαλίζει ποιότητα. Αντιθέτως, δημιουργεί ένα καθεστώς διαρκούς προσωρινότητας, που πλήττει τον ίδιο τον πυρήνα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και περιορίζει τον ακαδημαϊκό χαρακτήρα της σχολής. Και εδώ τίθεται ένα θεμελιώδες ερώτημα: πώς μπορεί να οικοδομηθεί σοβαρή τουριστική εκπαίδευση όταν το ανθρώπινο δυναμικό της λειτουργεί υπό όρους επισφάλειας;

Σε προηγούμενες κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις μας, είχαμε επισημάνει ότι οι προκηρύξεις για την κάλυψη των θέσεων μόνιμου προσωπικού καταλήγουν συστηματικά άγονες – είτε λόγω μη συμμετοχής υποψηφίων είτε λόγω μη αποδοχής των θέσεων από τους επιλεγέντες. Είχαμε επίσης αναδείξει ότι το πλαίσιο εργασίας των εκπαιδευτικών των ΑΣΤΕ δεν παρέχει ουσιαστικά κίνητρα: δεν προβλέπει δυνατότητα εξέλιξης σε ανώτερες βαθμίδες, στερεί βασικά δικαιώματα, όπως η άδεια Χριστουγέννων και Πάσχα, ενώ δεν συνοδεύεται από το επίδομα ευθύνης για θέσεις διοίκησης, όπως αυτή του Διευθυντή ή της Διευθύντριας.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, το Υπουργείο Τουρισμού είχε υποστηρίξει ότι οι ρυθμίσεις για το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΣΤΕ είναι ευνοϊκότερες και ότι έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες ενέργειες, μέσω προκηρύξεων (12Κ/2001, 3ΓΒ/2023, 2ΓΒ/2023 του ΑΣΕΠ) και μέσω του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας.

Ωστόσο, εδώ αναδεικνύεται μια προφανής και ουσιαστική αντίφαση: από τη μία πλευρά το Υπουργείο δηλώνει ότι ενεργοποιεί όλα τα διαθέσιμα εργαλεία για τη στελέχωση της σχολής, από την άλλη πλευρά οι θέσεις παραμένουν κενές και δεν προσελκύουν ενδιαφέρον. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Δεν είναι συγκυριακό. Είναι ένδειξη ότι το ίδιο το πλαίσιο δεν είναι ελκυστικό, ότι δεν διασφαλίζει προοπτική και ότι δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ενός σύγχρονου ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Επομένως, το ζήτημα δεν είναι αν έχουν προκηρυχθεί θέσεις. Το ζήτημα είναι γιατί αυτές οι θέσεις δεν καλύπτονται. Και κυρίως: πώς αξιολογεί το Υπουργείο αυτή την εξέλιξη και τι προτίθεται να αλλάξει, ώστε η στελέχωση της ΑΣΤΕΚ να πάψει να αποτελεί μια διαρκή εκκρεμότητα και να μετατραπεί σε πραγματική προτεραιότητα.

Την ίδια στιγμή, η μείωση της διάρκειας σπουδών σε έξι εξάμηνα συνοδεύτηκε από αντίστοιχη μείωση των πιστωτικών μονάδων του πτυχίου, το οποίο πλέον περιορίζεται στις 180 ECTS. Η εξέλιξη αυτή δεν αποτελεί μια απλή τεχνική αναπροσαρμογή του προγράμματος σπουδών, αλλά συνιστά σαφή ακαδημαϊκή υποβάθμιση του επιπέδου εκπαίδευσης που παρέχεται στις ΑΣΤΕ. Και αυτή η υποβάθμιση δεν είναι ουδέτερη. Έχει άμεσες συνέπειες: επηρεάζει τη θέση της σχολής στον ευρωπαϊκό εκπαιδευτικό χάρτη, περιορίζει τη συγκρισιμότητα των σπουδών και δημιουργεί ένα θολό και αντιφατικό τοπίο για τους ίδιους τους σπουδαστές.

Διότι εδώ αναδεικνύεται μια θεμελιώδης αντίφαση: οι φοιτητές εισάγονται μέσω Πανελλαδικών εξετάσεων – δηλαδή μέσω της πιο απαιτητικής και ανταγωνιστικής διαδικασίας πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση – και στην πορεία διαπιστώνουν ότι οι σπουδές τους δεν αντιστοιχούν σε ισότιμο επίπεδο με άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Το αποτέλεσμα είναι ένα πτυχίο ανώτερης εκπαίδευσης που αντιστοιχεί στο επίπεδο 5 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων, χωρίς την προοπτική που εύλογα θα ανέμενε κανείς.

Και το πρόβλημα δεν σταματά εδώ. Όσοι σπουδαστές επιχειρούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε τμήματα τουριστικών σπουδών των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, προκειμένου να αποκτήσουν πτυχίο επιπέδου 6, βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα ιδιαίτερα περιοριστικό και άνισο πλαίσιο. Με βάση το ισχύον θεσμικό καθεστώς (ΦΕΚ 4006/28-7-2025), καλούνται να ανταγωνιστούν για ελάχιστες θέσεις – μόλις το 6% των εισακτέων – υπό διαφορετικά κριτήρια επιλογής που καθορίζονται από τη Συνέλευση κάθε Τμήματος. Και ακόμη και αν επιτύχουν, εγγράφονται στο 5ο εξάμηνο, χωρίς ουσιαστική αναγνώριση των σπουδών τους, καθώς καλούνται να εξεταστούν σχεδόν στο σύνολο των μαθημάτων εκ νέου.

Αυτό δεν συνιστά ομαλή εκπαιδευτική συνέχεια. Συνιστά ένα σύστημα που στην πράξη αποθαρρύνει και αποκλείει. Συνιστά ένα πλαίσιο που δεν αναγνωρίζει την εκπαιδευτική διαδρομή των σπουδαστών και τους αναγκάζει να ξεκινούν σχεδόν από την αρχή.

Και εδώ τίθεται το ουσιαστικό πολιτικό ερώτημα: ποιο είναι τελικά το μήνυμα που στέλνει η Πολιτεία στους νέους ανθρώπους που επιλέγουν τις ΑΣΤΕ; Ότι επενδύουν σε μια εκπαίδευση με περιορισμένες προοπτικές; Ότι το πτυχίο τους δεν θα έχει την αναγνώριση που αξίζει;

Η πραγματικότητα είναι ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, το πτυχίο της ΑΣΤΕΚ παραμένει υποτιμημένο και απαξιωμένο στον ακαδημαϊκό χάρτη. Και αυτό δεν πλήττει μόνο τους αποφοίτους. Πλήττει την ίδια τη φιλοδοξία της χώρας να στηρίξει τον τουρισμό της σε ένα ισχυρό, ποιοτικό και σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα.

Κ.κ. Υπουργοί,

Η Ανώτερη Σχολή Τουριστικής Εκπαίδευσης Κρήτης (ΑΣΤΕΚ) δεν αποτελεί απλώς μια ακόμη εκπαιδευτική δομή. Είναι ένας ζωντανός θεσμός, με βαθιές ρίζες στον Άγιο Νικόλαο και ουσιαστική σύνδεση με την ιστορία, την ταυτότητα και την αναπτυξιακή πορεία της περιοχής. Εδώ και δεκαετίες, έχει συμβάλει καθοριστικά στη διαμόρφωση ανθρώπινου δυναμικού που στελέχωσε τον ελληνικό τουρισμό, μεταφέροντας στην πράξη την έννοια της αυθεντικής φιλοξενίας. Η διαδρομή της δεν είναι αποκομμένη από την εξέλιξη του ίδιου του τόπου· είναι παράλληλη και αλληλένδετη με την πορεία του Αγίου Νικολάου ως ποιοτικού και αναγνωρίσιμου τουριστικού προορισμού. Με άλλα λόγια, η ΑΣΤΕΚ δεν παρακολούθησε απλώς την ανάπτυξη του τουρισμού – συνέβαλε ενεργά στη διαμόρφωσή του.

Ταυτόχρονα, η ΑΣΤΕΚ αποτελεί έναν ουσιαστικό πυλώνα για την τοπική κοινωνία και οικονομία. Η παρουσία της δεν περιορίζεται στην εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά διαχέεται σε ολόκληρο το κοινωνικό και οικονομικό οικοσύστημα της περιοχής. Στηρίζει την τοπική αγορά, ενισχύει τη ζήτηση, δημιουργεί κινητικότητα και κρατά ζωντανό τον κοινωνικό ιστό. Κυρίως, όμως, δημιουργεί προοπτική για τους νέους ανθρώπους του τόπου, προσφέροντας μια πραγματική διέξοδο εκπαίδευσης και επαγγελματικής αποκατάστασης. Σε μια περίοδο όπου η περιφέρεια δοκιμάζεται από φαινόμενα εγκατάλειψης και συγκέντρωσης ευκαιριών στα μεγάλα αστικά κέντρα, η ύπαρξη μιας τέτοιας σχολής αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία.

Σε έναν τόπο που ζει και αναπνέει μέσα από τον τουρισμό, η ΑΣΤΕΚ δεν είναι απλώς χρήσιμη. Είναι κρίσιμη. Είναι κρίσιμη για την ποιότητα του τουριστικού προϊόντος, για τη διατήρηση της ταυτότητας της φιλοξενίας, για τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την απασχόληση και για τη συνολική βιώσιμη ανάπτυξη της περιοχής. Και ακριβώς γι' αυτό, η αντιμετώπισή της δεν μπορεί να είναι αποσπασματική ή υποβαθμισμένη. Δεν μπορεί να θεωρείται δεδομένη. Αντιθέτως, απαιτεί στρατηγική στήριξη, θεσμική ενίσχυση και ουσιαστική επένδυση. Γιατί όπου υποβαθμίζεται η εκπαίδευση, υπονομεύεται τελικά και το ίδιο το αναπτυξιακό μοντέλο που στηρίζεται σε αυτήν.

Μάλιστα, την ίδια στιγμή που η ΑΣΤΕΚ αγωνίζεται να διατηρήσει τον ρόλο της και να διεκδικήσει τη θέση που της αξίζει, είναι κοινή διαπίστωση ότι στηρίζεται κυρίως από την τοπική κοινωνία και τον Δήμο – και όχι από την ίδια την Πολιτεία.

Παράλληλα, τα προβλήματα που καταγράφονται στην ΑΣΤΕΚ δεν αποτελούν μια μεμονωμένη περίπτωση, αλλά αποτυπώνουν μια ευρύτερη εικόνα υποβάθμισης της δημόσιας τουριστικής εκπαίδευσης σε εθνικό επίπεδο. Αντίστοιχες δυσλειτουργίες παρατηρούνται και στην Ανώτερη Σχολή Τουριστικής Εκπαίδευσης Ρόδου (ΑΣΤΕΡ), σε ένα νησί που αποτελεί διαχρονικά ναυαρχίδα του ελληνικού τουρισμού και έναν από τους πλέον ισχυρούς διεθνώς αναγνωρίσιμους προορισμούς της χώρας. Παρά τη στρατηγική σημασία της περιοχής, το ζήτημα της επάνδρωσης της σχολής με μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό παραμένει ακάνθωδες και άλυτο, δημιουργώντας σοβαρά ερωτήματα για τη δυνατότητα διασφάλισης της ποιότητας και της συνέχειας της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η έλλειψη σταθερού ακαδημαϊκού κορμού και η απουσία μακροπρόθεσμου σχεδιασμού δεν επιτρέπουν στη σχολή να αξιοποιήσει πλήρως το δυναμικό της, ούτε να αναπτυχθεί με όρους σύγχρονου εκπαιδευτικού ιδρύματος που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της τουριστικής αγοράς. Και εδώ ανακύπτει ένα κρίσιμο ερώτημα πολιτικής στρατηγικής: πώς είναι δυνατόν να φιλοδοξούμε για αναβάθμιση του ελληνικού τουρισμού, όταν οι βασικοί θεσμοί εκπαίδευσης που τον στηρίζουν – ακόμη και σε περιοχές αιχμής όπως η Ρόδος και η Κρήτη– παραμένουν εγκλωβισμένοι σε ένα καθεστώς υποστελέχωσης και θεσμικής αβεβαιότητας;

Δεδομένου ότι για μια βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη βασικός πυλώνας είναι και η τουριστική εκπαίδευση

Δεδομένου ότι οι ΑΣΤΕ αποτελούν έναν πυλώνα ανάπτυξης του τουρισμού στην Ανατολική Κρήτη και στην Ρόδο,

Δεδομένου ότι ο τουριστικός κλάδος αντιμετωπίζει οξύ πρόβλημα έλλειψης εξειδικευμένου προσωπικού

Δεδομένου ότι πρέπει να επενδύουμε στο ανθρώπινο δυναμικό του τουρισμού

Δεδομένου ότι οι ΑΣΤΕ παράγουν στελέχη που απορροφώνται άμεσα από την τουριστική αγορά

Κατόπιν τούτων ερωτώνται οι κκ. Υπουργοί

1. Σε ποιες ενέργειες και με βάση ποιο χρονοδιάγραμμα σκοπεύει το Υπουργείο Τουρισμού και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να προχωρήσει στην έγκριση του κτιριολογικού προγράμματος και στη σύναψη προγραμματικής συμφωνίας με τον Δήμο Αγίου Νικολάου προκειμένου να ξεκινήσουν οι απαιτούμενες ενέργειες για την εγκατάσταση της ΑΣΤΕΚ σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις που θα περιλαμβάνουν και φοιτητική εστία;
2. Σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι επαφές των τεχνικών κλιμακίων των Υπουργείων Τουρισμού και ΥΠΑΙΘΑ αναφορικά με τη συνολική αναβάθμιση των ΑΣΤΕ και της τουριστικής εκπαίδευσης γενικότερα;
3. Πώς αξιολογεί το Υπουργείο Τουρισμού τη μη πλήρωση των κενών θέσεων στις ΑΣΤΕ; Και τι προτίθεται να κάνει για τη στελέχωση των ΑΣΤΕ με μόνιμο ακαδημαϊκό και διοικητικό προσωπικό;
4. Σε ποιες ενέργειες θα προβείτε ώστε να αναβαθμιστεί η ποιότητα της παρεχόμενης τουριστικής εκπαίδευσης και να επιλυθεί το ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων αυτών των σχολών έναντι των λοιπών Σχολών της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με αντικείμενο τις τουριστικές σπουδές;
5. Σε ποιες άμεσες και συγκεκριμένες ενέργειες προτίθεστε να προβείτε για την ουσιαστική αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος των σπουδαστών της ΑΣΤΕΚ, δεδομένης της εκρηκτικής αύξησης των ενοικίων και της αδυναμίας εύρεσης κατοικίας στον Άγιο Νικόλαο;
6. Εξετάζεται η ενίσχυση ή αναμόρφωση του υφιστάμενου στεγαστικού επιδόματος, ώστε να ανταποκρίνεται στις πραγματικές συνθήκες ακρίβειας, πληθωρισμού και κόστους ζωής; Αν ναι, με ποιο χρονοδιάγραμμα;
7. Προτίθεστε να προχωρήσετε στη δημιουργία φοιτητικής εστίας για τους σπουδαστές της ΑΣΤΕΚ και ποιο είναι το στάδιο ωρίμανσης του σχεδιασμού;
8. Πώς αξιολογεί το Υπουργείο το ισχύον πλαίσιο κατατάξεων αποφοίτων ΑΣΤΕ σε ΑΕΙ, δεδομένων των περιορισμών (6% θέσεις, περιορισμένη αναγνώριση μαθημάτων);
9. Προτίθεστε να προχωρήσετε σε αλλαγές, ώστε να διασφαλιστεί ουσιαστική δυνατότητα συνέχισης σπουδών για τους αποφοίτους;
10. Πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για ισότιμη φοιτητική μέριμνα, όταν το φοιτητικό πάσο των σπουδαστών των ΑΣΤΕ δεν αναγνωρίζεται καθολικά από τα Μέσα Μαζικής

Μεταφοράς λόγω διοικητικών αστοχιών μεταξύ Υπουργείων, και τι άμεσα μέτρα προτίθεστε να λάβετε για την οριστική επίλυση αυτού του απαράδεκτου ζητήματος;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Αναστάσιος (Τάσος) Νικολαΐδης